

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΗ ΘΕΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΩΜΑΤΕΜΠΟΡΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ

Η επιτροπή αυτή, συνεδρίασε τή Παρασκευή 28 Μαΐου σε ιδιαίτερη συνεδρίαση. Το ζήτημα ξανα-συζητήθηκε και σε επανειλημμένες δημόσιες συνεδριάσεις. Πρόεδρος τής επιτροπής κατά το τριχρονο διάστημα από το Συνέδριο τής Ρώμης ήταν η γνωστή διεθνούς φήμης δοκτορέσσα Πολίνα Λουΐζι, μία από τις λίγες γυναίκες προσωπικότητες που κατέγιναν ειδικά και μπορούν να έχουν μεγάλο κύρος γνώμη ως προς το ζήτημα αυτό. Αυστυχώς η κ. Λουΐζι δεν μπόρεσε να προεδρεύσει στο Συνέδριο αν και είχε προ-παρασκευάσει ελλη τή χρειαζόμενη εργασία γιατί ήταν υποχρεωμένη να πάει στην ιδιαίτερή της πατρίδα τήν Ουραγουάη όπου επρόκειτο να κάνει τον έναρκτηριο λόγο τής ως αναγγέλιτρα του Πανεπιστημίου του Μόντε-βιδεο. Προέδρευσε αντί αυτής η Δρ Βάνιερ Πίλν. Η κ. Αύρα Θεοδωροπούλου αντιπροσώπευσε τον ΣΕΔΓ στην επιτροπή αυτή, και πήρε επανειλημμένως μέρος στη συζήτηση. Ιδιαίτερα υποστήριξε τήν άποψη ότι στη μελέτη του ζητήματος τής ανηθικότητας πρέπει να εξετασθεί ο ρόλος που παίζει ο οικονομικός παράγοντας και απ' εθθείας και έμμεσα. Γιατί η φτώχεια είναι η πηγή τής ανηθικότητας που εξασκείται σαν επάγ-γελμα και ακόμα η ανισότητα μεταξύ των κοινωνικών τάξεων επιδρά και ψυχολογικά ακόμα και ουτελει στον ξεπεσμό πολλών γυναικών.

Η επιτροπή αυτή όταν έφερε τις προτάσεις της μπροστά στην ολομέλεια του Συνεδρίου είχε τήν εύτυ-θία να παρατηρήσει ότι τόσο είχαν ώριμάσει στη διε-θνή γυναικεία συνείδηση οι προσθευτικές απόψεις ώστε έγιναν δεκτές οι κυριώτερες τουλάχιστον παμψηφεί. Η όμοφωνία του γυναικείου κόσμου στην καταδίκη α) κάθε συστήματος διακανονισμού τής ανηθικότητας από το Κράτος, β) κάθε επιβολής διαφορετικών μέτρων στις γυναίκες δήθεν για τήν προστασία τής δημοσίας υγείας και γ) του θεομού τής Αστυνομίας ήθων ήταν καταπληκτική και απόδειξε ότι όλες οι γυναίκες τής γής έσες μαξεύονται γύρω από τή φεμινιστική κίνηση δεν ανέχονται πια το αίσχος του κρατικού διακανονι-σμού που διατηρεί στη χειρότερη σκλαβιά που γνώ-ρισε ποτέ του ο κόσμος, χιλιάδες γυναίκες. Η αγανά-χτηση του γυναικείου κόσμου εκδηλώθηκε έτσι άλλη μία φορά με τήν ευκαιρία του Συνεδρίου. Τήν θεωρη-τική έστω καταδίκη των παραπάνω συστημάτων τήν δέχτηκαν με ανακούφιση όχι μόνο οι αντιπρόσωποι, αλλά και το κοινό και των δύο φύλων που κατέκλυζε τήν ημέρα εκείνη τή μεγάλη αίθουσα τής Σορβόνης. Είναι χαρακτηριστικό ότι η αίθουσα έσειέτο από τα χειροκροτήματα κάθε φορά που έψηφίζοντο οι προτά-σεις που δημοσιεύουμε παρακάτω παμψηφεί, χωρίς ούτε μία αντιπρόσωπος να βρεθεί αντίθετη, πράγμα έντελως σπάνιο και ανέφικτο σε άλλα ζητήματα όπου αναγκα-στικά οι απόψεις είναι διαφορετικές.

Και μετς οι Έλληνίδες αντιπρόσωποι ενώ με υπε-ρηφάνεια αντικρύσαμε το θέαμα αυτό, αισθανθήκαμε αληθινή θλίψη με τή σκέψη ότι στον τόπο μας θα χρειασθούμε ποιος ξέρει πόσα χρόνια ακόμα ως να συ-πληθεί η γυναικεία συνείδηση, ως να νοιώσει η γυναίκα σε ποιά άτιμωση καταδικάζουν το φύλο τής αυτοί άκρι-δώς και χτυπούν το φεμινισμό ως μία κίνηση που δη-

θεν βγάξει τή γυναίκα από το επίπεδο όπου τήν ε άνεδοσει η άνδρική φαντασία (!), αντί να αισθανθούν που τήν έχει ρίξει ο άνδρικός εγωϊσμός!

Και ακόμα πόση αληθινή αγανάχτηση μας έδωσε η σκέψη ότι: έμεις, όταν τα πολιτισμένα Κράτη τήν καταργούν, έμεις σήμερα ιδούμε έστω και υπό τους καλλίτερους όρους αστυνομία ήθων χωρίς καν να δι-καιολογούμεθα για τήν σπουδαία αυτή καινοτομία, με το ότι το σύστημα αυτό είναι θεσμός συνδεμένος για ιστορικούς λόγους με τή κοινωνική και δημόσια ζωή μας έπως μπορεί να συνιδηκε άλλου.

Το Συνέδριο χτύπησε το σύστημα τής υποχρε-ωτικής θεραπείας. Η δικαιολογία τής αποδοκιμα-σίας αυτής (απόφαση ! παράγραφος 2) είναι χαρα-κτηριστική και παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να τή προσέξουν όπως και τήν παρακάτω παράγρα-φο (άρθρο !) παρ. β) όπου το Συνέδριο λέγει τή γνώμη του όσον άφορα τα νοσοκομεία που χρησιμο-ποιούνται αποκλειστικά για τις γνωστές άρρώστιες. Πραγματικά, μακροχρόνια πείρα απέδειξε ότι το σύ-στημα των αποκλειστικά ειδικών νοσοκομείων για τα γνωστά νοσήματα απέτυχε για ψυχολογικούς και κοι-νωνικούς λόγους. Γιατί το μεγάλο πλήθος των άσθενών διατάζει να θεραπεύεται σε νοσοκομείο γνωστής ειδικό-τητας με κίνδυνο να γνωστοποιηθεί η άρρώστεια του και με μόνη τή μετάβασή του εκεί.

Για τόν λόγο ακριδώς αυτό, τα ειδικά Ιατρεία που αποτελούν τμήματα γενικών λαϊκών Ιατρείων κάθε ειδικότητας και που εξασφαλίζουν έτσι έχεμύθεια είχαν παντού μεγάλη επιτυχία και το σύστημα αυτό γενι-κεύεται σ' όλες τις χώρες. Ακόμα είναι σπουδαία για τόν τόπο μας η άποψη του Συνεδρίου ότι είναι έναν-τίον κάθε υποχρεωτικής κράτησης των άρρώστων μέσα στα ειδικά νοσοκομεία. Είναι γνωστό και ο φόβος και το μίσος των γυναικών προς τα νοσοκομεία Συγγρού του οποίου έν τούτοις η επιστημονική κατάρτιση είναι τέλεια. Και οι δύο αυτοί ψυχολογικοί παράγοντες όχι μόνο δυσχεραίνουν το έργο τής θεραπείας αλλά και εβούθησαν και βοηθούν ώστε να γεννάται γενικώτερη άποστροφή για κάθε θεραπεία του είδους αυτού, ενώ απεναντίας στον τόπο μας είχαμε ανάγκη να προσελ-κυσθούν με κάθε τρόπο οι άμαθεές άρρωστοι και των δύο φύλων. Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι το μέ-τρο τής υποχρεωτικής κράτησης των άσθενών γυναι-κών είναι επίεβλημένο για τήν δημοσία υγεία τή στιγμή που παράλληλα, πλήθος άνδρων άσθενών άφι-νονται ελεύθεροι όχι μόνον να θεραπεύονται έπως και όπόταν θέλουν αλλά και κανέν άλλο μέτρο δεν λαμβά-νεται για να εμποδισθεί η μετάδοση των άσθενειών κατά το διάστημα αυτό. Ο δέ ισχυρισμός, ότι οι γυ-ναίκες άσθενείς δεν προσέρχονται τακτικά και για τουτό χρειάζεται η υποχρεωτική κράτηση, είναι και αυτός αστήριχτος γιατί από τή στατιστική του ίδιου του νοσοκομείου Συγγρού που δημοσιεύθηκε κι' άλλες στον περιουδόν Αγωνία φαίνεται πολύ καλά ότι περισ-σότερες είναι οι έξωτερικές άσθενείς από τις έσωτερι-κές. Αν λοιπόν προσέρχονται για έπιπέλιτες παθήσεις τους οι γυναίκες, πολύ περισσότερο θα προσέλθουν για σοβαρώτερες χωρίς το φόβο τής υποχρεωτικής κράτη-

σης. "Άλλως τε κανείς ως τώρα από τους αρμοδίους δεν σκέφθηκε τα δδυνηρά από ήθικη άποψη αποτελέσματα του συμφορμού, που αναγκαστικά γίνονται μέσα στο νοσοκομείο αυτό των διεφθαρμένων έντελώς προσώπων με άλλα άνήλικα και πολλές φορές ελάχιστα ή καθόλου διεφθαρμένα άτομα.

Τή παρέμβαση αυτή νομίσαιε αναγκαίο να κάνουμε με την ευκαιρία των αποφάσεων του Συνεδρίου και δεν θα πάψουμε ποτέ επαναλαμβάνοντας την αλήθεια.

Άκόμη μεγάλη σημασία έχει ή ύπ' άρ. 10 άποφαση του Συνεδρίου για την βιολογική διδασκαλία μέσα στα σχολεία. Μά τότε τάχα μπορεί να πραγματοποιηθή και αυτή στον τόπο μας όπου κάθε προσπάθεια εκπαιδευτικής αναγέννησης και προσανατολισμού τής παιδείας μας στα δεδομένα τής έπιστήμης και τής κοινωνικής πείρας των πολιτισμένων λαών, ναυαγοών μέσα στις μεταϊωνικές προκαταλήψεις και μιαν άχαρακτηριστή για τους παιδαγωγούς τής νέας γενεάς προσωπική έμπάθεια και μικρότητα χαρακτήρος;

Έτελος μεταξύ των προβλημάτων που αποφασίσθηκε να μελετηθούν σχετικά με το ζήτημα αυτό μέχρι του έρχόμενου Συνεδρίου τα σπουδαιότερα είναι το ύπ' άρ. 6 ή προετοιμασία δηλαδή προγράμματος όπου ν' αποκρυσταλλώνονται οι φεμινιστικές άπίψεις για τον άγώνα κατά τής άνηθικότητας και των γνωστών νόσων, με βάση την ισότητα τής ήθικης και άκόμα το ύπ' άρ. 8 που δείχνει ότι ή μελέτη των ζητημάτων αυτών προσνατλίζεται προς νέα κατεύθυνση και σκοπεύει να εξετάση συστηματικά ποιό ρόλο παίζει στα ζητήματα τής πορνείας ο οικονομικός παράγοντας. Η πρόταση αυτή έγινε από την Έλληνίδα αντιπρόσωπο και έγινε δεκτή γενικά έπειτα από συζήτηση στην οποία υποστηρίχθηκε και από πλείστες αντιπροσώπους πόσο είναι άπαραίτητο στην εξέταση του ζητήματος τής πορνείας να προσδιορισθή ή έπιρροή του οικονομικού παράγοντα και τής κοινωνικής άνισότητας που υπάρχει σήμερα.

Οι αποφάσεις του συνεδρίου είναι οι παρακάτω:

Η έπιτροπή με την ευκαιρία του Συνεδρίου αυτού εκφράζει τις έξης εύχές:

1) Οι νόμοι, διατάξεις κανονισμοί κλπ. που άποβλέπουν τή δημόσια ήθικη να καθορίζονται κατά τέτοιο τρόπο, που να μη κάνουν διάκριση μεταξύ των δύο φύλων ούτε στο κείμενό τους ούτε στην έφαρμογή των μέτρων που διατάσσουν.

2) Τα μέτρα που λαμβάνονται με σκοπό να προφυλάξουν τή δημόσια υγεία από τις άφροδίσαις άρρώστειες να είναι τα ίδια για τή γυναίκα και για τον άνδρα και στο κείμενο τους και στην εκτέλεσή τους.

3) Κανένας ιδιαίτερος νόμος να μη υπάρχει εναντίον των άνθηλικων γυναικών υπό την ιδιότητά τους αυτή.

4) Η Διεθνής Ένωση για τή γυναίκα ψήφο, καταδικάζει κάθε σύστημα διακανονισμού τής πορνείας από το Κράτος που δίδει τήν άδεια να εξασκήσουν τήν άνηθικότητα ως έπάγγελμα, ή καταγράφει τις άνθηλικες γυναίκες και τις υποβάλλει σε ιατρικές περιδικές

έξετάσεις υποχρεωτικά. Καταδικάζει έξ άλλου τὸ σὺ-
στημα τῶν οἰκων ἀνοχῆς καὶ διακοινώνει ὅτι ἔλα αὐτὰ
τὰ μέτρα δὲν στηρίζονται ἠθικῶς ὅτι εἶναι ἀπατηλὰ
ἀπὸ ἱατρικὴ ἀποψη καὶ ὅτι εἶναι ἐπιβλαβὴ κοινωνικῶς
καθὼσον προκαλοῦν τὴ διαφθορὰ τῶν νέων καὶ τὴ σω-
ματαμπορία τῶν γυναικῶν.

5) Ἡ ἀστυνομία ἠθῶν νὰ καταργηθῆ.

6) Νὰ γίνῃ τέλειος χωρισμὸς μεταξὺ τῆς δικαιοδο-
σίας τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν Ὑγειονομικῶν ἀρχῶν.

7) Νὰ γίνῃ ἀποτελεσματικώτερη ἢ καταδ. ὠξη τῆς
προαγωγῆς — καὶ στὴ λέξη αὐτὴ περιλαμβάνονται οἱ
ἰδιοκτῆτες τῶν οἰκων ἀνοχῆς καὶ οἱ προαγωγοὶ — μὲ
μέτρα ἠθικὰ καὶ διεθνή.

8) Ἡ ἡλικία γιὰ τὴ συγκατάθεση ν' ἀνεβῆ στὰ 18
χρόνια συμπληρωμένα.

9) α) Ἡ Δ.Ε.Γ.Ψ. ἐπειδὴ ἐνδιαφέρεται ζωηρὰ γιὰ
τὴν υγεία καὶ τὴν εὐημερία τῆς φυλῆς ζητᾶ ἀπὸ ἕλες
τῆς Κυβερνήσεως νὰ βοηθήσουν καὶ ἠθικὰ καὶ οἰκονο-
μικὰ ἔλα τὰ υγειονομικὰ κοινωνικὰ ὡς καὶ εκπαιδευ-
τικὰ μέτρα ἐνάντια στὶς ἀρρώστειες αὐτὲς ὅσα ὅμως
συμβ. εἰσάξονται μὲ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴ δικαιοσύνη ἐν-
νοούμενες ὑπὸ ἴσους ὄρους καὶ γιὰ τὰ δύο γένη.

β) Ἡ Δ.Ε.Γ.Ψ. νομίζει ἀπόλυτα ὅτι τὰ συστήματα
τῆς υποχρεωτικῆς ἀνακοίνωσης καὶ θεραπείας τῶν
ἀσθενούντων ἀπὸ τῆς γνωστῆς ἀρρώστειας ἐμποδίζουν
ἀπ' αὐτὴ τὴ φύση τους τὰ ἀρρώστα πρόσωπα νὰ κά-
νουν ἱατρικὴ θεραπεία στὴ πρώτη καὶ περὶ εὐκολογιά-
τρευτη περίοδο τῆς ἀρρώστειας τους καὶ ὅτι προκαλοῦν
ἀνισότητες καὶ ἀδικίες. Πολλὲς φορές γίνεται διάκριση
μεταξὺ φτωχῶν καὶ πλουσίων καὶ πάντοτε εἰς βάρος
τῶν γυναικῶν καὶ τῶν φτωχῶν.

γ) Ἡ Δ.Ε.Γ.Ψ. ζητᾶ δ' ἀγῶνας ἐνάντια στὶς ἀφρο-
δίσιες ἀρρώστειες νὰ γίνονται μὲ τὴ διάδοση πληροφο-
ριῶν σχετικὰ μὲ τῆς ἀρρώστειες αὐτῆς, μὲ τὴ διευκό-
λυση τῆς δωρεὰν παρεχόμενης καὶ μυστικῆς θερα-
πείας μέσα σὲ νοσοκομεῖα καὶ κλινικὲς ὅχι εἰδικὲς καὶ
χωρὶς καμμία υποχρεωτικὴ κράτηση τῶν ἀρρώστων.

δ) Ἡ Δ.Ε.Γ.Ψ. σημειώνει τὰ ἐξαιρετικὰ ἀποτελέ-
σματα ποὺ πέτυχαν στὴν Ἀγγλία καὶ τὴν Ὀλλανδία
μὲ τῆς προαιρετικῆς αὐτῆς μεθόδους καὶ ζητᾶ ἀπὸ τῆς
Κυβερνήσεως νὰ τῆς ἐγκολπωθοῦν.

10) Νὰ εἰσχυθῆ στὴν ἐπίσημη διδασκαλία ἔλων
τῶν χωρῶν, ἢ βιολογικὴ μόρφωση βασισμένη ἀπάνω
στὴ γνώση τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ στὶς ἀρχὲς τῆς
ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐθύνης ἔλων τῶν ἀτόμων ἐποι-
ουδήποτε γένους.

Ζητήματα γιὰ νὰ μελετηθοῦν στὴν περίοδο 1926 -
1929.

1) Χρησιμοποίηση τῶν γυναικῶν στὴν Ἀστυνομία.

2) Γυναῖκες ὑπἄλληλοι κοινωνικῆς υγιεινῆς γιὰ τῆς
ἀφροδίσιες ἀρρώστειες.

3) Ὅριο ἡλικίας γιὰ τὴ συγκατάθεση.

4) Γάμοι παιδιῶν ἀπὸ υγιεινῆ καὶ ἠθικῆν ἀποψη.
Ἀδικήματα προαγωγῆς.

5) Ἐλεύθερες θεραπείες (θεληματικῆς). Ὑποχρεω-
τικῆς θεραπείες. Καταγραφή καὶ ἀνακοίνωση υποχρεω-
τικῆ. Ἀδικήματα γιὰ τὴ μετάδοση νόσου.

6) Προπαρασκευὴ πλήρους προγράμματος γιὰ τὸν
ἀγῶνα κατὰ τῆς ἀνηθικότητος καὶ κατὰ τῶν ἀφροδι-
σίων νοσημάτων μὲ βάση τὴν ἐνιαία ἠθικὴ καὶ τὴν
ἰσότητα τῶν δύο γενῶν.

7) Μέτρα κοινωνικῆς προστασίας καὶ προφυλακτι-
κῆς ὅσον ἀφορᾶ τοὺς τρελλοὺς, ἡλιθίους ἢ ἄλλα πρό-
σωπα ἀνίκανα νὰ προστατεύσουν τοὺς ἑαυτοὺς των ἢ
τὰ ὅποια ἀποτελοῦν κοινωνικὸ κίνδυνον. Ἀγῶνας κατὰ
τοῦ ἀλκοολισμοῦ.

8) Μελέτη τῶν ὄρων τῆς κοινωνικῆς ἀνισότητος
ποὺ προκαλοῦν καὶ διατηροῦν τὴν πορνείαν. Συνέ-
χιση τῶν ἐργασιῶν ποὺ ἀρχισαν στὶς προηγούμενες
περιόδους.